

maa altsaa være fri. Men det er saa langtfra, at man kan føre et saadant Raisonnement, at dette ikke engang gjælder i Krig. Ikke engang, naar Vedkommende falder paa Balpladsen, kunde man sige, at Stilleren vilde være falden paa det samme Sted eller ved samme Leilighed, og langt mindre kunde man sige det, naar han døer en naturlig Død af en Sygdoms Marsag, som naturligviis er Stilleren aldeles uvedkommende. Det er ogsaa af den Grund, at vi aldeles ikke ere gaaede ind paa dette Forslag; vi mene, at Stillingsmanden opfylder Stillerens Tjeneste ved den staaende Hær; hvorledes det gaaer ham i denne Tjenestetid, det er egentlig Stilleren en aldeles uvedkommende Sag. Stilleren selv skal derimod opfylde sin Tjeneste ved Forstærkningen, og denne maa han tiltræde, forsaavidt han er levende. Det synes os at være det Naturlige i dette Forhold og langt naturligere, end om man vilde antage det modsatte Resultat. Man kom, som jeg ogsaa strax bemærkede, derved til den Slutning, at i Tilfælde af, at Stillingsmanden bliver inddømt til offentlig Arbejde og altsaa for Fremtiden bliver gjort udygtig til at tjene i Armeen, og paa denne Maade maatte anses som borgerlig død, maa som Følge heraf ogsaa Stilleren aldeles udslettes af Rullen, eller, naar han led en saadan Skade paa sin Sundhed, at han ikke mere kunde tjene, maatte ligeledes Stilleren udslettes, og jeg mener, at det er et Resultat, som egentlig er aldeles modstridende mod Stillingsprincippet. Stilleren skal, efter min Mening, ei sørge for at udfylde sin Plads i den staaende Hær, og, vilde man gaae strengt tilværks, mener jeg, at i det Tilfælde den Mand, han stiller, skulde døe, eller gjøre sig uverdigg til længere at tjene i Armeen, eller blive Krøbling eller paa anden Maade blive udygtig til den active Krigstjeneste, var det efter Sagens Natur ganske rimeligt, at Stilleren skulde træde i hans Plads; og saaledes, maa jeg bemærke, har idetmindste hidtil et Analogon fundet Sted, idet Stilleren maatte udfylde Stillingsmandens Plads i det Tilfælde, at Stillingsmanden, naar han ikke var Underofficer eller en anden med ham i Klasse staaende Person, bortfjerner sig fra sin Afdeling, og

jeg troer, at dette er det naturlige Forhold.

Naar forøvrigt den høitagtede Justitsminister har bemærket, at Ingen af de Børnepligtige, som have stillet for sig, og paa denne Maade ere overgaaede i Forstærkningen, er bleven indkaldt til Krigstjeneste, da maa jeg tillade mig i denne Henseende at modsigge ham, idet det er mig bekjendt, at netop i min egen Jurisdiction et saadant Tilfælde er indtruffet, hvor en Person, ligesom han havde stillet for sig til den staaende Hær, strax derpaa blev indkaldt som henhørende til Forstærkningens yngste Klasse; og har dette ikke oftere været Tilfælde, ligger det ialfald kun deri, at Vedkommende er blevet gjort opmærksom paa, at en saadan Stilling ikke vilde kunne gavne ham synderligt under nærværende Krig, hvortil Justitsministeren sandsynligviis selv har givet Anledning, ved at paalægge vedkommende Sesstøner at gjøre de Børnepligtige opmærksomme herpaa, for at de ikke af en Feiltagelse skulde indgaae en Contract, som i Grunden aldeles ingen Nytte havde for dem.

Schack. Den ærede Ordfører har med Rette udtalt, at det Stillingsprincip, som blev vedtaget under den forrige Rigsforsamling, gif ud paa, at man kun skulde kunne stille en Anden for sig til den staaende Hær; men det forekommer mig ikke, at dette stemmer med det Forslag, som han selv er gaaet ind paa; thi naar man virkelig saaledes anerkjender, at man kun kan stille en Anden for sig til Tjeneste i den staaende Hær, forstaaer jeg aldeles ikke, hvorpaa man vil støtte dette, at man dog, saalange den anden Person befinder sig i den staaende Hær, ikke kan indkalde den, som er gaaet over til Forstærkningen, til Tjeneste der. Dersom man virkelig anerkjender, at den staaende Hær er Noget for sig og Forstærkningen Noget for sig, og at Vedkommende ikke aldeles gaaer ud af Armeen, men at han stiller for sig i den staaende Hær og selv skal gaae over i Forstærkningen, saa synes det mig at være en underlig og vilkaarlig Regel at staae en Streg over ham, saalange den, som er stillet i hans Sted, tjener i den staaende Hær, og først at lade ham leve op igjen, naar denne er gaaet ud af den staaende Hær. Det vilde være en